

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1663

B. Henricus Conf. 13. Martij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41940

170 VITÆ SANCTORUM. 13. Mart.
Senatorii Principi viro desponderat, ju-
bebat nunc in ejus manus venire EU-
PHRASIAM. Sed pulchrè illa se jam in
alterius manus venisse rescripsit, nec ex
re suâ, nec verò ex familiæ dignitate fore,
immortali sponso mortalem antepone-
re. Itaque jam liberè amoris suo vacans,
sub dio cibi sui que aliquando in trigesi-
mum diem, sapius in septimum oblita,
ab inferno rivali in puteum præceps acta,
ferventi perfusa, aliaque perpeffa, cum
fatis jam Sponso se probasset, ad nuptias
est evocata. Illas splendidissimè ador-
nari vidit in cælo, quæ Asceterio Magi-
stra præerat, eoque abductam EUPHRA-
SIAM à Sponsi Matre corollâ nuptiali,
& dote in singulas virtutes donari. Quis
jam dubitet pulchram EUPHRASIAM fuisse,
quam tanto studio matrum longè
pulcherrima multò pulcherrimo filio
conciliabat? Ex Surio.

*Vide quibus brachiis vicariæ chari-
tatis redamandus & amplectendus sit,
qui tanti estimavit, imò qui tanti te
fecit: De latere enim suo te reformavit,
quando propter te obdormivit in Cruce, &
somnia mortis excepit. S. Bern. serm. 2.
de Mut. aquæ in Vin.*

B. HENRICUS CONF. 13. Martij.

Non abluit indoles HENRICI à stir-
pe suâ. Regius puer mammæ & ma-
tris.

13. Mart. VITÆ SANCTORUM. 171
tris, & mundi lallare generosus recusa-
vit, & ad magni Francisci ubera, vulnera,
animum appulit. Interea parente mortuo
Daniae Rege, viduum regni sceptrum &
corona caput HENRICI & manum ipsa
ambiebat, ingerebant hæc regni proceres,
sponsa invitabat, & denique mater im-
pellebat. Per tot tamen obstacula eva-
dit HENRICUS in solitudinis, suus-
que ipse Rex sibi imperat. Sed honor,
quo nemo alius fugitivos citius prehen-
dit. HENRICUM quoque in suis late-
bris invenit, gemmeisque vinculis liga-
tum cum publicâ regni lætitiâ ad solium
reducit. At mater, (quis credat?) illa ma-
ter, quæ nuper amore filium deperibat, in
novercam ecce abit, & sive quòd impe-
randi dulcedine capta, socium regni nec
filium veller sive quòd filii vultum jam
minimè *Henricus* præ se ferret (austera vi-
vendi ratio deformârat) in rogam hunc
conjicit. Induit tamen, quam mater
exuit, ignis pietatem, & incolumem red-
didit, pulchrius inter flammam quàm pur-
puram splendens. Minus verò jam fi-
dendum regno videns, in Italiam religio-
nis causâ contendit, sed mors aliò ex iti-
nere abduxit. In cælum ubi venit, hoc
denique ei regnum placuit. *Ex Fer-
rar.*

*Descendamus per viam humilitatis,
ponaturque nobis primus gradus ejus,
id*

172 VITÆ SANCTORUM. 14. Mart.
id est primus profectus, Nolle dominari:
secundus, Velle subijci: Tertius, in ipsa
subjectione quaslibet contumelias & inju-
rias illatas equanimiter Pati. S. Bern. in
sent.

S. PETRUS ABBAS. 14. Martij.

QUàm Alites beati familiares PE-
TRO, & PETRUS vicissim illis
fuerit, ex iis quæ narrabimus, perspicies.
Tyro in religiosâ Clara Vallis disciplinâ
cum esset, obdormiscentis inter preces
Matutinas latus vellicavit Ales unus ali-
quis ex illis, de quibus diximus, grâ-
tissimus PETRO monitor. Aliàs cum
avocante capitis dolore è fociis abitum è
templo pararet, illa repente verba à Cæli
choraulis cani audivit: *Laudans invocabo*
DEUM, atque his voculis delinitus, fa-
cilè dolorum oblitus est, perrexitque et-
jam ipse cœptas preces decantate, etsi
inter olores illos non malè anserem se
putaret. Illud amœnissimùm spectacu-
lum oculis PETRI accidit, videre, cum
messis tempore labori cum suis intentus
esset, Virginum Reginam MARIAM ge-
minâ alterâ Mariâ (è Solymis altera,
altera ex Ægypto erat) per segetes ambu-
lare, fociisque & laborantibus solamen
addere, & fatigatis sudorem abstergere
illâ manu, quâ, cum lubet, nubes ab-
stergit, & celum serenat. Certè tanti esse
PETRUS